

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 5. august 2020 blev i sag nr. 94753:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har autoforsikring. I klageskema af 26/1 2020 til nævnet samt i vedlagte bilag har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Jeg skal med denne klage nedlægge påstand om at forsikringsselskabet har obstrueret min indsigelse og tilsidesat dens bevismateriale. Derved har en modpart måske uretmæssigt opnået at få dækket sin selvforskyldte skade via min ansvarsforsikring -Og derved har jeg måske unødigt skulle dække en påført skade via min kaskoforsikring.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Til min klage hører et krav om godtgørelse som følgende:

- Tilbagebetaling af selvrisiko med henvisning til fejl i sagsbedømmelsen.
- Fritagelse for anmærkninger og konsekvenser fra denne sag, på min kaskoforsikring. (Dvs. som skadesfri)
- Fritagelse for anmærkninger og konsekvenser fra denne sag, på min ansvarsforsikring. (Dvs. som skadesfri)

Til min klage hører et alternativt krav om at sagen (om muligt) må gå om mellem de to parter og skyldsspørgsmålet bedømmes på ny med alle perspektiver og bevismaterialer.

Af nedenstående bilag med korrespondance, vil jeg indledningsvis påpege, at jeg ved sagens begyndelse har stillet flere spørgsmål omkring hastighedens betydning for at fastlægge et skyldsspørgsmål ved en hændelse der kunne være afledt af mit vognbaneskift på en motorvej. Dette bliver besvaret af forsikringsmedarbejderne og i email af 11. december 2019, giver jeg udtryk for at jeg accepterer præmissen i det omfang der er tale om et uundgåeligt uheld qua en anden part måtte være berøvet sin reaktions- og bremseafstand m.v.

Ankenævnet for Forsikring

2.

94753

I samme email, fremfører jeg imidlertid også et perspektiv som er meget rimelig i denne sag. -Dvs. rimelig ift. det mit fremsendte videomateriale viser, fra et bagudrettet kamera. -Dvs. et perspektiv om en vanvidsbilist der tilsidesætter enhver rationel trafikadfærd og et perspektiv om at min evt. fejl ikke kan give en vanvidsbilist omkostningsfri adgang til, ikke at skulle undgå hvad der kunne være undgået ved almindelig rationel trafikadfærd.

Til min frustration, så modtager jeg en række svar, hvori forsikringsmedarbejderne forgiver at jeg gør indsigelse imod en allerede accepteret præmis om at farten er uden betydning. Således udelader forsikringsmedarbejderne konsekvent at inddrage mit perspektiv og i min optik, er det obstruktion af min argumentation.

I forløbet oplever jeg at få et tilbud om at blive fritagelse for at betale min selvrisiko i den konkrete skadessag og får det senere uddybet som noget kundepleje(?) -Dette måtte jeg afvise dels af moralske grunde og dels af juridiske grunde ift. at jeg så afskriver min indsigelses relevans og min klagemuligheder.

Jeg skal med denne klage nedlægge påstand om at forsikringsselskabet har obstrueret min indsigelse og tilsidesat dens bevismateriale. Derved har en modpart måske uretmæssigt opnået at få dækket sin selvforskyldte skade via min ansvarsforsikring - Og derved har jeg måske unødigt skulle dække en påført skade via min kaskoforsikring."

Selskabet har i brev af 21/2 2020 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Tvisten omhandler, at klager er utilfreds med, at han er blevet pålagt det fulde ansvar i forbindelse med et vognbaneskift. Klager mener, at modparten ikke har tilpasset hastigheden og derfor påkører klager bagfra. Vi skal for god ordens skyld oplyse, at vi i forbindelse med behandling af sagen i Kvalitetsafdelingen, har tilbudt klager, at vi vil tilbagebetale den opkrævede selvrisiko. Dette har klager dog afvist, idet han vil holdes fuldstændig skadesfri og kræver, at ansvarsfordelingen omgøres.

Klager har tegnet en kombineret ansvars- og kaskoforsikring under forsikringsbetingelser 1815. For forsikringen gælder en selvrisiko på 2.074 kr. (indeks 2019).

Sagsfremstilling

Vi modtog klagers skriftlige anmeldelse d. 19. november 2019. Anmeldelsen omhandlede et uheld d. 18. november 2019 på ... motorvejen, hvor klager skiftede vognbane og blev ramt af en bagfra-kommende modpart.

Klager oplyste, at modpartens hastighed var over de tilladte 110 km/t, hvorfor modparten bar det fulde ansvar for uheldet. Klager oplyste endvidere, at han havde både fremadrettet og bagudrettet Dash-kamera, som kunne dokumentere modpartens hastighed og ansvar.

Vi meddelte klager telefonisk, at vi gerne ville se videoerne, men at det højst sandsynligt ville ende med, at han blev pålagt den fulde skyld for uheldet.

3. december 2019 modtog vi USB med videofrekvens og fotos fra klager. Ved gennemsyn af videoen kunne det ikke konstateres, at modparten havde kørt med så høj en hastighed, at han kunne pålægges en del af ansvaret for uheldet.

Ved mail af samme dag meddelte vi klager, at det var vores vurdering, at han bar det fulde ansvar for uheldet, hvorfor vi ville anerkende erstatningspligten overfor modpartens selskab og opkræve selvriskoen hos klager, når der var betalt erstatning. Samtidig blev USB og fotos sendt retur til klager.

Ved mail af 4. december 2019 spurgte klager, om det ville have haft betydning for sagen, hvis han kameraet havde gengivet modpartens fart? Vi svarede d. 6. december 2019, at vigepligten ift. vognbaneskiftet vægter højere end hastighedsoverskridelse og at der skulle en betragtelig hastighedsoverskridelse til, før den bagfrakommende ville få pålagt en mindre del af skylden.

Vi henviste i den forbindelse til AK66760, hvor den bagfrakommendes hastighed var vurderet til 165-170 km/t ifølge vidner til uheldet, hvorfor den bagfrakommende var blevet pålagt 1/3 af ansvaret.

Ved mail af 11. december 2019 oplyste klager, at han mente, at modparten havde haft masser af tid til at reagere, hvorfor uheldet måtte tillægges modpartens store hastighedsoverskridelse. Ved mail af 19. december 2019 svarede vi, at modpartens hastighed ikke var bekræftet ved vidneudsagn og at vi ikke mente, at hverken video eller fotos beviste modpartens hastighed.

Klager indbragte herefter sagen for Kvalitetsafdelingen ved mail af 23. december 2019, hvor han bl.a. oplyste, at han var retsløs i de situationer, hvor han skulle skifte vognbane på motorvejen fx fordi motorvejen deler sig.

Klagen blev besvaret d. 9. januar 2020, hvor vi oplyste, at sagen var afgjort korrekt i forhold til retspraksis og selv hvis modparten havde kørt med en betragtelig hastighedsoverskridelse, så ville størstedelen af ansvaret alligevel ligge hos klager. Vi meddelte desuden klager, at vi var indstillet på at se bort fra den opkrævede selvrisiko på 2.074 kr. pga. hans kundeforhold.

Ved mail af 14. januar 2020 oplyste klager, at han ikke ønskede en compensation i forhold til selvriskoen, men en omgørelse af ansvaret. Vi svarede samme dag, at det ikke var muligt og henviste i den forbindelse til AK69903.

Konklusion

Klager stiller forskellige krav om godtgørelse i klagen til Ankenævnet og jeg må indledningsvis oplyse, at vi ikke kan indfri kravene på de præmisser klager stiller.

Vi har tilbudt, at vi tilbagebetaler selvriskoen pga. klagers gode kundeforhold. Der er ikke sket fejl i sagsbedømmelsen, hvorfor vi har anerkendt overfor modpartens selskab og betalt erstatning til dem, samt for reparation af klagers bil. Det er derfor ikke muligt, at lade sagen gå om og det er i øvrigt vores opfattelse, at det ikke vil ændre noget i forhold til afgørelsen af skyldsspørgsmålet.

Det er klager, der skifter vognbane og det er ham, der jf. FL § 18 stk. 2 skal sikre, at det kan ske uden at være til gene for andre trafikanter. Der er ikke ført bevis for, at modparten har kørt med en betragtelig højere hastighed end de tilladte 110 km/t og vi mener derfor ikke, at der er belæg

for at pålægge modparten en mindre del af ansvaret. Jeg skal for god ordens skyld oplyse, at vi har spurgt modpartens selskab, om modparten har angivet hvilken hastighed, han kørte med, ved anmeldelsen til dem. Det har han ikke.

På baggrund af ovenstående må vi meddele, at den trufne afgørelse er korrekt i forhold til retspraksis. Vi finder således ikke anledning til at ændre denne.

Jeg skal for god ordens skyld oplyse, at vi naturligvis står ved, at vi gerne vil returnere den indbetalte selvrisiko, men derudover kan vi ikke kompensere klager."

Klageren har i mail modtaget af nævnet den 2/3 2020 til nævnet bl.a. anført:

"1) Forsikringsselskabet opsummerer (gentager) i store træk, de samme svar som jeg har modtaget under forsikringsselskabets sagsbehandling og som jeg jo netop klager over. Dvs. at jeg må fastholde min klage ift. mit synspunkt om en konsekvent udeladelse af mit perspektiv om en vanvidsbilist m.v. Dvs. at forsikringsselskabet vedbliver at inddrager forhold omkring hastighedens betydning som om det er en afgørende del af min indvending i mail af 11 december 2019 og hvilket jeg netop anser for at være obstruerende.

For god ordens skyld, så skal jeg påpege at når forsikringsselskabet i øvrigt har oplyst mig om at hastigheden ikke har nogen afgørende betydning, så har jeg indledningsvis i nærværende ankeklagesag valgt ikke at betone at min egen hastighed kan bevises til at være 110 km/h og hvorved modpartens må kunne bevises at ligge over. Såfremt hastigheden alligevel har en afgørende betydning for nærværende ankeklagesag, så vil jeg gerne have muligheden for at fremsende bevis herfor.

2) Forsikringsselskabet afviser mit krav om godtgørelse på de af mig stillede præmisser, og deri antageligvis også mit alternative krav om at sagen (om mulig) må gå om mellem de to parter m.v.

For god orden skyld, så skal jeg påpege at såfremt jeg skulle få helt eller delvis medhold i denne ankeklagesag, har jeg reelt ingen kendskab til hvad der er lovhjemmel til ift. en godtgørelse eller genoptagelse etc.

Såfremt jeg ikke får helt eller delvis medhold i denne klageankesag, så står jeg fortsat ved at skulle dække både modpartens og mine egne skader jf. de forsikringsbetingelser der almindeligvis gælder ved en trafikulykke jeg måtte være skyld i at have forårsaget. -Dvs. uagtet at jeg fortsat finder at modpartens trafikadfærd er vanvidskørsel.

3) Forsikringsselskabet vedlægger kopi af nogle kommenterede billeder som jeg har afleveret i en konvolut, sammen med videomaterialet på en USB, samt på en SIM-kortlæser. Dvs. afleveret på forsikringsselskabets adresse fordi datamængden oversteg hvad der kunne sendes/modtages på vores respektive emailkontoer. Såfremt disse billeder har nogen betydning for denne ankenævns sag, så må jeg insistere på at videomaterialet også kommer til at indgå i sagen, samt at billederne kommer til at indgå i en ordentlig kvalitet. Dvs. at jeg gerne afleverer materialet på ankenævnets adresse."

Selskabet har i brev af 25/3 2020 til nævnet bl.a. anført:

"1. Vi har oplyst klager om, at det afgørende i sagen er, at klager skifter vognbane og derfor har han en skærpet vigepligt. Hvis modparten skal pålægges en mindre del af ansvaret, så skal der en beviselig hastighedsoverskridelse til, hvilket der ikke er i den konkrete sag. Vi må henvise til, at bevisbyrden ligger hos klager.

2. Afgørelsen er truffet på baggrund af retspraksis af os og modpartens forsikringsselskab. Der er ikke på det foreliggende grundlag for, at lade sagen gå om. Der er ikke umiddelbart fortilfælde, hvor den part der skifter vognbane, ikke bliver pålagt størstedelen af skylden. Vi henviser igen til AK66760, hvor den bagfrakommendes hastighed beviseligt var på 165-170 km/t og alligevel fik vedkommende kun pålagt 1/3 skyld.

Hvis nævnet skulle komme frem til, at modparten bærer en mindre andel af skylden, så er modpartens selskab ikke bundet af den afgørelse. Vi kan derfor ikke bruge den til at genoptage sagen, eller lade sagen gå om mellem parterne.

Jeg skal for god ordens skyld igen påpege, at vi allerede inden klager indbragte sagen for Ankenævnet tilbød ham, at vi ville se bort fra den gældende selvrisko. Det er således vores opfattelse, at vi ikke kan stille klager gunstigere end det, vi allerede har tilbudt.

3. De medsendte fotos er modtaget fra klager og vi er selvfølgelig helt indforstået med, at klager indsender dem til Ankenævnet."

Til dette har klageren fremsendt brev modtaget af nævnet 26/3 2020 hvori det bl.a. er anført:

"1) Den indsigelse jeg lægger til grund for min klagesag, anfægter ikke den retspraksis som forsikringsselskabet henviser til, men jeg anfægter derimod at den pågældende retspraksis overhoved kan finde anvendelse i den situation hvor en modpart over et langt tidsrum og flere hundrede meter, tilsidesætter enhver rationel trafikadfærd som problemfrit kunne have forhindret et sammenstød.

Dvs. at sammenstødet på ingen måde er udløst af mit vognbaneskift, men er derimod udløst som en konsekvens af modpartens irrationelle vanvidsoverhaling, som han gennemfører ved at trække ud i midterrabatten med sit venstre hjulsæt tæt op af autoværnet, -Og derude fra, at passere forbi mig netop som jeg udfylder vognbanen efter mit rolige vognbaneskift som modparten har iagttaget over meget lang tid og over flere hundrede meter -Og hvorfra modparten trækker tilbage ind i vognbane og bremser op -Og rammer ind i >venstre forende< af min bil. Det er det som billedmaterialet tilnærmelsesvis viser og som videomaterialet tydeligt viser med en opløsning på helt ned til fire billeder pr. sekund.

Således må jeg afvise at retspraksis ift. vognbaneskift er brugbart ift. at afgøre at modparten er berøvet sin bremseafstand eller reaktionstid el. lign. forhold hvori man er chanceløs.

2) Det forekommer mig, at mit forsikringsselskab har valgt den for dem nemme administrative løsning og de har mig bekendt på intet tidspunkt ulejliget sig med at udbede sig den mindste for-

klaring fra modparten ift. at forstå om denne var chanceløs eller om der var en anden bevæggrund for hans trafikadfærd. -Eller for at høre om den overhoved stemmer overens med mit indleverede videomateriale. Således er det min påstand, at forsikringsselskabet vedholdende obstruerer min indsigelses argumentation.

3) Jeg har oprigtig talt også mine tvivl om hvorvidt mit forsikringsselskabs sagsbehandlere overhoved har set det fremsendte videomateriale som jeg har indleveret i Ballerup og som blev sendt retur med posten stort set med det samme -Dvs. videomateriale som viser at modparten først bremser op efter han har overhalet mig som beskrevet i min indsigelse m.v.

Da hastigheden ikke er afgørende for forsikringsselskabets afgørelse eller bliver vægtet i min indsigelse, så må jeg kunne påstå at mit videomateriale er optimalt med en tidslog for modpartens trafikadfærd. Dvs. ift. at han har hele 10 sekunders reaktionstid som han vælger at bruge på at blinke med sit fjernlys og i øvrigt fortsætte ufortrøden over flere hundrede meter som så ender ud i det omtalte sammenstød. Det er et materiale som må betegnes så godt som en vidneerklæring om at jeg er offer for en risikovillig vanvidsbilist.

4) Med forsikringsselskabets afgørelse, må jeg for nuværende betragte mig som retsløs ift. ethvert fremtidigt møde med en risikovillig vanvidsbilist."

Hertil har selskabet i brev af 21/4 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Klager har flere gange fremført, at han er retsløs i de situationer, hvor han skal skifte vognbane. Vi har flere gange forklaret, at han skifter vognbane, hvorfor det er ham der ifølge færdselsloven har en skærpet vigepligt. Hvorvidt klager vælger at tolke det som, at han er retsløs, kan ikke lægges os til last.

Afslutningsvis skal jeg oplyse, at vi har set den fremsendte video, men det ændrer ikke på, at klager bærer det fulde ansvar for uheldet."

Heroverfor har klageren mail modtaget af nævnet 26/4 2020 bl.a. anført:

"1) Jeg konstaterer, at indklaget forsikringsselskab i deres seneste høringssvar, såvel som i tidligere høringssvar, igen og igen søger at gøre sig til dommer i klagesagens afgørelse.

2) Jeg antager at klageinstansen er dommer og at klageinstansen jo netop giver mig reel mulighed for at betvivle den afgørelse som et forsikringsselskab har truffet."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen herunder fotos fra bilens bagudrettede og fremadrettede kamera før og efter uheldet. Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"4. Hvilke skader er dækket

...

4.1 Ansvarsforsikring

(Gælder kun, hvis det fremgår af forsikringsaftalen)

Forsikringen dækker

Forsikringen dækker ansvar for skade, der sker ved bilens brug som køretøj, når den bruges af de personer, der er omfattet af forsikringen, se pkt. 2.

...

7. Konsekvens ved skade

...

Det er alene skader, som har medført udgift eller som vi skønner vil medføre udgift for os, der kan få konsekvens for din fremtidige forsikring. Du skal være opmærksom på, at vi gennemgår dit kundeforhold efter en skade for at tage stilling til, om der skal ske ændringer på forsikringen. Vi foretager en samlet vurdering af alle dine forsikringer hos os. Ved ændringer i forsikringsaftalen, vil du høre nærmere og senest 14 dage fra skadens afslutning, se Skærpede vilkår, pkt. 10.

...

8. Selvrisiko**Aftalt selvrisiko**

Er forsikringen købt med en selvrisiko, fremgår beløbet af forsikringsaftalen. Selvrisikoen gælder for den første del af enhver skade.

...

Sker der både ansvars- og kaskoskade ved den samme begivenhed, beregner vi selvrisiko som for én skade."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at han den 19/11 2019 blev påkørt af modpartens bil, da han foretog vognbaneskift på en motorvej med 110 km/t. Selskabet har pålagt klageren ansvaret for uheldet og har opkrævet fuld selvrisiko. Selskabet har efterfølgende tilbudt at tilbagebetale den indbetalte selvrisiko, men har fastholdt, at klageren har ansvaret for uheldet.

Klageren er utilfreds med, at selskabet har pålagt ham ansvaret for uheldet. Klageren har anført, at sammenstødet ikke er udløst af vognbaneskiftet, men er en konsekvens af modpartens vandvidsoverhaling.

Selskabet har afvist at ændre skyldfordelingen. Selskabet har anført, at der ikke er ført bevis for, at modparten har kørt med en betragtelig højere hastighed end de tilladte 110 km/t, og at der således ikke er belæg for at pålægge modparten en del af ansvaret. Selskabet har oplyst, at modparten ikke har oplyst til sit selskab med hvilken hastighed, han kørte.

Ankenævnet for Forsikring

8.

94753

Nævnet bemærker indledningsvist, at selskabet er ansvarsforsikrer for klageren og derfor kan afgøre skyldsspørgsmålet i forhold til modparten, da selskabet hæfter direkte, jf. færdselslovens § 108, stk. 1. Nævnet bemærker, at klageren har bevisbyrden for, at selskabets afgørelse er forkert, herunder om der foreligger skyld fra modparten som følge af for høj fart.

Efter en gennemgang af sagen kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har pålagt klageren ansvaret for uheldet og som følge heraf opkrævet selvrisko hos klageren.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren ved vognbaneskift har pligt til at orientere sig og sikre, at manøvren ikke udgjorde en fare eller ulempe for andre.

Nævnet har også lagt vægt på, at der ikke er vidner, der uddybende kan redegøre for hændelsesforløbet, og herunder at modparten kørte væsentligt hurtigere end tilladt.

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at de fremlagte fotos fra bilens fremadrettede og bagudrettede kamera hverken kan af- eller bekræfte klagerens forklaring om modpartens hastighed.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen
formand